

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 180

гр. Габрово, 23.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, СЪСТАВ II, в закрито заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Полина Пенкова

Членове: Кремена Големанова
Славена Койчева

като разгледа докладваното от Кремена Големанова Въззивно частно гражданско дело № 20224200500134 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 2 вр. чл. 419 ГПК.

Производството е образувано по частна жалба на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД против Разпореждане №303/15.02.2022г. по ч.гр.д.№124/2022г. на РС Габрово, с което изцяло е отхвърлено заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК в полза на заявителя „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД срещу длъжника Л.Х.С. за сумата 4600,94лв.-главница, както и за направените във връзка с производството разноси, поради неотстраняване на допуснатите нередовности в указания от съда срок.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното разпореждане. Счита, че в заявлението не е необходимо да бъдат посочвани всички обстоятелства имащи значение за основателността на заявената претенция и за евентуалните възражения на длъжника срещу съществуването ѝ, тъй като препис от същото не се връчва на длъжника. Производството е едностранно и не е необходимо прецизирането на вземането. Счита, че при заповедното производство не са необходими доказателства относно дължимост или недължимост на сумите, тъй като съдът следи само за редовност от външна страна на документа, от който произтича вземането и ако той отговаря на условията за редовност, то съдът е длъжен да издаде исканата заповед за изпълнение. При преценката относно спазването на изискванията по чл.127, ал.1 от КПК следва да се изхожда от целта на заповедното производство, която е да се провери дали претендираното вземане е спорно, а не дали то съществува. В заявлението и в уточняващата молба били посочени индивидуализиращите белези на претендираните вземания –юридическите факти, на които се основават, конкретните размери на всяко от вземанията, период на дължимост, както и обстоятелства, имащи значение за настъпването на изискуемостта, то липсват пречки по смисъла на чл.410, ал.2 от ГПК за издаване на исканата заповед за изпълнение. За да се издаде заповед за изпълнение по реда на чл.410, ал.1, т.1 от ГПК е необходимо от изложените в заявлението твърдения на молителя да се може да се направи преценка, че вземанията, за които се иска издаването на заповедта са определени по размер и с настъпил падеж на плащане. Дължимата преценка е единствено относно валидността на искането, а не за установяване на вземанията по размер. В този смисъл счита, че изискването от заповедния съд уточняване на претенциите чрез разбиране на главницата по „Различни компоненти“, включени в нея е "прекомерно". На следващо място счита, че подаденото заявление отговаря на изискванията на чл.127, ал.1 и ал.3 от ГПК и чл.128, т.1 и т.2 от ГПК. Твърди, че са неправилни дадените указания за посочване какви са дължимите суми по всеки от договорите поотделно – по видове и периоди. Заявителят е посочил, че предявените

суми са за неизпълнени задължения по конкретни издадени фактури за дължими и неизплатени суми, с конкретизиран номер на фактурата, дата на издаване, фактуриран период и размер на търсената сума по всяка фактура. Общата стойност на тези фактури отговаряла на сумата, за която се иска издаване на заповед по чл.410 от ГПК. Индивидуализирането на вземанията е достатъчно, за да се издаде заповед за изпълнение и дава възможност на длъжника да установи какво е вземането, което се претендира от него да възрази против заповедта. Уточненията могат да бъдат направени в исковата молба. В производството по чл.410 от ГПК не се събират доказателства, нито се прави изводи въз основа на представените такива. Преценката на съда е ограничена до наличието на твърдения изложени в заявлението. Моли да се отмени атакуваното разпореждане като неправилно и незаконосъобразно и да се произнесе съда по съществото на спора.

Частната жалба е подаден в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване акт и е процесуално допустима.

Габровски окръжен съд като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Ч.гр.д.№124/2022г. на РС Габрово е образувано по заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, подадено от жалбоподателя „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист против Л.Х.С. за сумата 4600,94лв.-главница и законна лихва от датата на подаване на заявлението до районния съд до окончателното изплащане на задължението. Претендират се и деловодни разноски в размер на 92,02лв. – държавна такса и 100,00лв. – юрисконсултско възнаграждение.

В т.9 от заявлението е посочено, че вземането е за неплатени суми по договори за предоставяне на далекосъобщителни услуги, сключени между „БТК“ ЕАД и длъжника, за които е открит Акаунт №14452478001, сключен между „БТК“ ЕАД и Л.Х.С. Посочено е още, че неплатените суми са обективирани в издадени и непогасени фактури и са прехвърлени от страна на „БТК“ ЕАД в полза на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД по силата на Приложение №1/09.08.2017г. към Рамков договор за цесия от 22.04.2016г. между "БТК" ЕАД и "С.Г.Груп" ООД, като от своя страна с Договор за прехвърляне на вземания /цесия/ от 20.06.2018г. "С.Г.Груп" ООД е прехвърлило вземанията на заявителя.

Тези обстоятелства са посочени подробно в т.12 от заявлението, като е посочено, че предмет на договора между цедента и длъжника е предоставянето на електронни съобщителни услуги на потребителя чрез обществена електронна съобщителна мрежа и във връзка с него на потребителя е бил открит Акаунт №14452478001. С подписването на договора потребителят декларира, че се е запознал и е съгласен с Общите условия на договора между „БТК“ ЕАД и абонатите на услугите, предмет на договора, издадени на основание чл.226, ал.1 от ЗЕС.

В заявлението е посочено, че съгласно съгласно т.104 от Общите условия, ползваните услуги се отчитат месечно и се заплащат въз основа на фактура, издавани ежемесечно на определена от „БТК“ ЕАД дата, за която потребителят е информиран при сключването на индивидуалния договор. Сочи се, че неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението за заплащане в определения срок. В разпоредбата на чл.107 от Общите условия било предвидено, че абонатът е длъжен да заплаща дължимите суми в 14-дневен срок от издаване на фактурата, а при неизпълнение на задълженията в посочения срок потребителят дължи неустойка в размер на законната лихва за всеки ден забава. Описани са подробно номерата на фактурите, издадени на името на длъжника, като за всяка от тях са отразени датата на издаване, периода, за който се отнася задължението и конкретната сума. Към заявлението са 09.12.2015г., 10.01.2015г., 11.07.2015г., 12.12.2013г., 13.09.2015г., 14.06.2015г., 16.08.2015г., 16.12.2013г., 18.01.2015г., 18.01.2016г., 19.07.2015г., 21.03.2015г., 22.12.2015г. и 28.10.2014г., отнасящи се до клиентски номер Акаунт №14452478001, с отчетна дата 8 число на месеца. Приложени са декларация от името на длъжника към всеки един от договорите, че е получил екземпляр от Общите условия, които са неразделна част от договора.

С Разпореждане №191/26.01.2022г. по ч.гр.д.№124/2022г. на РС Габрово съдът е оставил без движение подаденото заявление, като е указал на заявителя в тридневен срок от получаване на съобщението да индивидуализира претендираното вземане, като посочи по всеки от договорите в заявлението каква парична сума претендира от длъжника, за какъв период.

Разпореждането е връчено на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД на 10.02.2022г., като заявителят е депозирал уточняваща молба, в която посочва, че между „БТК“ ЕАД и Л.Х.С. е открит общ Акаунт №14452478001, по който се издават месечните фактури. На името на длъжника са били издадени фактури на обща стойност сумата 4600,94лв.-главница, като исковата сума се дължала потри договора. Към датата на подаване на заявлението тези суми не са били заплатени.

С обжалваното Разпореждане №303/15.02.2022г. по ч.гр.д.№124/2022г. на РС Габрово, съдът констатира, че с подадената уточняваща молба указанията за отстраняване на нередовностите не са изпълнени, поради което отхвърлил заявлението.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователно оплакването на жалбоподателя, че при преценката на основателността на заявлението в заповедното производство се проверява само дали вземането е спорно, както и че проверката по чл.410, ал.3 ГПК е единствено относно валидността на искането.

Съгласно чл.411, ал.2, т.1 от ГПК проверката на съда включва съответствие на искането с изискванията на чл.410 от ГПК, като в този случай към заявлението следва да са приложени договорът, заедно с всички негови приложения и изменения, както и приложимите Общи условия. Задължително съдът следи дали заявеното е в противоречие със закона и добрите нрави, както и дали се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител или е налице обоснована вероятност за това, поради което е необходима и преценката на приложените документи- договори, Общи условия и др.

В обжалваното разпореждане, районният съд се е позовал на неизпълнението на указанията за отстраняване на констатирани от него нередовности по чл.411, ал.1, т.1 ГПК вр. чл.410, ал.2, вр. чл.127, ал.1, т.4 и т.5 ГПК- непосочване на обстоятелствата, на които се основава искането. Настоящият състав намира, че тази нередовност не е била отстранена в указания срок. От подаденото заявление по чл.410 от ГПК и уточняващата молба не става ясно от какво произтича вземането, по кой договор е всяко едно от задълженията, формирали общо претендираната сума. Не е посочено и коя фактура към кой договор се отнася, освен това самите фактури не са приложени към заявлението. Така както е заявена претенцията не може да се индивидуализира и не е налице яснота относно спорното право. Длъжникът не би могъл да се ориентира какво точно вземане се претендира от него и по кой договор, за да прецени дали да изпълни доброволно или да го оспори, като подаде възражение срещу заповедта. Подаването на заявлението е обвързано и с подаването на иска по чл.422 от ГПК и ако вземането в заповедното производство не е индивидуализирано, евентуално не би могла да се направи преценка за неговата идентичност с предявения иск.

Настоящият състав намира, че правилно заповедният съд е отхвърлил изцяло, поради неотстраняване на допуснатите нередовности в указания от съда срок заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, поради което подадената жалба е неоснователна, а обжалваното разпореждане следва да бъде потвърдено.

Във връзка с горното, Габровски окръжен

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане №303/15.02.2022г. по ч.гр.д.№124/2022г. на РС Габрово.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____